

hovedforhandlingen ændrer ikke i sig selv et tidspunkt for forberedelsens slutning, som byretten udtrykkeligt har fastsat. Er der derimod ikke fastsat noget tidspunkt for forberedelsens slutning, således at det foreslåede § 356, stk. 1, 2. pkt., finder anvendelse (forberedelsen anses for sluttet 4 uger før det tidspunkt for hovedforhandlingens begyndelse, som retten har fastsat), vil en flytning af tidspunktet for hovedforhandlingen også flytte tidspunktet for forberedelsens slutning.

Endelig gælder et tidspunkt for hovedforhandlingen, som byretten har fastsat, principielt også, indtil det måtte blive ændret af landsretten eller Handelsretten, men der vil i sagens natur ofte være behov for at fastsætte et nyt tidspunkt for hovedforhandlingen, når en sag henvises fra byretten til landsretten eller Handelsretten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.1 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 348

Den foreslåede bestemmelse angår sagens anlæg ved indlevering af stævning og svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 348 med redaktionelle ændringer samt følgende øvrige ændringer:

(1) Stævningen skal indeholde en udførlig fremstilling af de faktiske og retlige omstændigheder, hvorpå påstanden støttes, jf. *stk. 2, nr. 4*. Formålet med ændringen er at tydeliggøre, at sagsfremstillingen i nødvendigt omfang også skal indeholde en juridisk kvalifikation af de påberåbte faktiske omstændigheder.

(2) Sagsøgeren skal i stævningen angive sine forslag til sagens behandling med hensyn til kollegial behandling og medvirken af sagkyndige dommere eller henvisning af sagen til landsretten eller Handelsretten, jf. *stk. 2, nr. 6*. Såfremt sagen anlægges ved Handelsretten i medfør af den foreslåede § 225 i retsplejeloven (lovforslagets § 1, nr. 77), er der naturligvis ikke anledning til at anføre noget med hensyn til henvisning til landsretten eller Handelsretten.

Sagsøgeren skal endvidere angive sine forslag med hensyn til det forberedende møde, jf. den foreslåede § 353. Sagsøgeren skal således angive sine eventuelle forslag med hensyn til bl.a. opfordringer til en part om at meddele faktiske oplysninger (de såkaldte provokationer), anmodninger om pålæg om at fremlægge dokumenter eller andre beviser og anmodninger om syn og skøn, jf. nærmere det foreslåede § 353, stk. 1.

Kravet om, at sagsøgeren skal angive sine forslag til sagens behandling, har sammenhæng med kravet om angivelse af dokumenter og andre beviser, og det foreslås, at manglende opfyldelse af kravet om angivelse af forslag til sagens behandling – ligesom manglende

opfyldelse af kravet om angivelse af beviser – ikke skal kunne føre til afvisning af stævningen, jf. den foreslåede § 349.

(3) Det angives udtrykkeligt i reglen, at hvis sagsøgeren forventer, at sagsøgte ikke har indsigelser mod kravet, kræves ingen udførlig sagsfremstilling (eller angivelse af forslag til sagens behandling), jf. *stk. 3*. Forslaget er i overensstemmelse med gældende praksis, men det foreslås, at retstilstanden for disse inkassosager kommer til at fremgå udtrykkeligt af lovtjeksten. Endvidere indebærer forslaget, at sagsøgeren fremover – hvis denne ønsker at nøjes med en kort sagsfremstilling – udtrykkeligt skal angive i stævningen, at sagsøgte forventes ikke at ville fremsætte indsigelser mod sagsøgerens påstand. Det forudsættes herved, at sagsøgeren har et vist grundlag – f.eks. gennem forudgående kontakt til sagsøgte – for sin forventning om, at sagsøgte ikke vil fremsætte indsigelser.

(4) I sager, der behandles efter de foreslåede regler om behandling af sager om mindre krav (småsagsproces), jf. lovforslagets § 1, nr. 102, behøver stævningen ikke at indeholde en udførlig fremstilling af de faktiske og retlige omstændigheder, hvorpå påstanden støttes, men derimod alene en kort fremstilling af de faktiske og retlige omstændigheder, hvorpå påstanden støttes, jf. *stk. 3*.

(5) Kravet om vedlæggelse af kuvert ophæves, jf. *stk. 4*. Forslaget er en følge af, at efter de ændringer, der blev gennemført ved lov nr. 414 af 10. juni 1997, skal alle stævninger forkyndes.

(6) Bemyndigelsen til at fastsætte regler om stævningsblanketter ændres, således at der skal fastsættes regler om stævningsblanketter, men anvendelsen af stævningsblanketter bliver frivillig, jf. *stk. 5, 1. pkt.* Stævningsblanketten bør være ledsaget af en skriftlig vejledning om, hvordan blanketten udfyldes mv. Vejledningen bør også oplyse om de grundlæggende betingelser for retshjælpsforsikringsdækning, hvis parten har en sådan forsikring, og om, at parten i givet fald bør kontakte sit retshjælpsforsikringselskab for at få afklaret, om der kan ydes dækning i den konkrete sag.

Endvidere foreslås det, at retten skal vejlede om udfyldning af stævningsblanketter samt om retshjælp, fri proces og retshjælpsforsikring, jf. *stk. 5, 2. pkt.* Vejledningen om udfyldning af stævningsblanketten vil imidlertid være begrænset til en mundtlig gengivelse og uddybning af den skriftlige vejledning, som hører til stævningsblanketten. Retten skal ikke forud for et sagsanlæg yde materiel retshjælp i form af rådgivning om retsstillingen, men i givet fald vejlede mundtligt